

ת"פ 19703/11/14 - מדינת ישראל נגד איגור שולגין

בית משפט השלום בבאר שבע

12 אוקטובר 2015

ת"פ 19703-11-14 מדינת ישראל נ' שולגין(עציר)

ת"פ 19690-11-14

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד זילברמן

נגד
הנאשם
איגור שולגין (עציר)
ע"י עו"ד דיוויס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים, פציעה כשעברין מזוין, תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, היזק לרכוש במזיד, הפרעה לשוטר, וניסיון תקיפת שוטר.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 5.11.14 סמוך לשעה 14:00 נקש הנאשם, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, על דלת ביתה של א' א', ילידת 1948, (להלן: "המתלוננת") ברחוב ***** ב*****, אותה הוא מכיר מקשר שהיה בינו לבין בעלה המנוח.

משפתחה המתלוננת את הדלת נכנס הנאשם כשבידו האחת בקבוק בירה ובידו השנייה בקבוק וודקה ואיים על המתלוננת, שביקשה ממנו לצאת מביתה, בפגיעה בגופה בכך שאמר לה שהוא יפגע בה. באותו מעמד נפל בקבוק הבירה שאחז הנאשם בידו והתנפץ, הנאשם, שהאשים את המתלוננת בכך, דרש ממנה 20 ₪ בעבור הבירה שהתנפצה. משזו השיבה לו כי אין ברשותה כסף, תקף אותה הנאשם בכך שחבט בראשה ופצע אותה באמצעות בקבוק הוודקה. בשל פציעתה נזקקה המתלוננת לטיפול רפואי בבית החולים "סורוקה".

עוד מיוחס לנאשם, כי באותו יום בסמוך לשעה 16:30 עוכב הנאשם ברחוב גוש עציון, על ידי שוטרים והובל ברכב משטרה לתחנת המשטרה. במהלך הנסיעה גידף הנאשם את השוטרים, התפרע והתנגד לכבילתו באזיקים וזאת לאחר שאלו הודיעו לו על מעצרו. השוטרים נאלצו לעצור בצד הדרך בניסיון להשתלט על הנאשם, באותה עת תקף זה את השוטרים בכך שהדף אותם וחבט במרפקו בגופו של השוטר חיים בן ברוך. על פי האמור בכתב האישום המתוקן לאחר שהנאשם הובא לתחנת המשטרה הוא דרש כי יוחזרו שתי שקיות של חומר מסוכן שנתפסו על גופו וניסה לעזוב את

המקום.

הנאשם ניסה לתקוף את השוטרים, שניסו למנוע ממנו לעזוב את המקום, בכך שהשליך לעברם כיסא, שלא פגע בהם, וכן תקף את השוטר סהר בן דיין, שניסה למנוע מהנאשם לאחוז בכיסא נוסף, בכך שבעט בידו ובגופו והפילו ארצה. בשל מעשיו נגרם נזק לשני הכיסאות שנשברו.

בין הצדדים לא היה הסדר לעונש. יחד עם זאת, סוכם כי בטרם ישמעו הטיעונים לעונש הנאשם ישלח לקבלת תסקיר מאת שירות מבחן אשר ייתן דעתו לאפשרות שילובו של הנאשם בחלופה טיפולית לטיפול בבעיית התמכרותו של הנאשם לאלכוהול.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשם בן 47, גרוש ואב לילדה בת 21, עמה לא נמצא בקשר, המתגוררת ברוסיה. הנאשם עלה בגפו מברית המועצות בשנת 1999 והתגורר טרם מעצרו עם אמו בבאר שבע. לדבריו (ומבלי שהוצגו אישורים לכך) הוא בעל תואר אקדמי בחינוך מברית המועצות ועסק שם בהוראת השפה הגרמנית. בארץ עסק בעבודות מזדמנות ולאחרונה, טרם מעצרו, החל לעבוד במפעל "סודה סטרים". אשר למשפחת מוצאו- הנאשם גדל בבית סביו לאחר שהוריו נפרדו בהיותו בן חודשיים, את אביו לא הכיר ועם אמו כמעט ולא היה בקשר.

אשר לעבירות נשוא כתב האישום, עולה מהתסקיר, כי הנאשם לא לקח עליהן אחריות מלאה, התקשה להביע צער על מעשיו והציג עמדה קורבנית. זה טען כי נהג לצרוך עם המתלוננת, אלמנת חברו, אלקוהול ובמהלך ערב האירוע התגלע ביניהם ויכוח סביב עניין האלקוהול. הלה הוסיף כי התנגד למעצר בגלל שהשוטרים לא הסבירו לו את סיבת מעצרו. עם זאת הוסיף כי הוא מודע להתנהגותו האגרסיבית ולקושי להציב לעצמו גבולות כאשר הוא צורך אלקוהול והוסיף כי טרם מעצרו השתמש בסם מסוג "נייס גיא".

באשר להתמכרותו - מהתסקיר עולה כי הנאשם מכור לאלכוהול שנים רבות, מגיל צעיר, מקיים אורח חיים התמכרותי ומתקשה להימנע מלצרוך אותו. עוד מתואר בתסקיר כי הנאשם בעל דפוסי חשיבה והתנהגות אלימה תוך שימוש באלימות מילולית ופיזית המקצינה כאשר הוא תחת השפעת אלקוהול. הלה ניסה להשתלב בקהילות טיפוליות במטרה לטפל בבעיית ההתמכרות אך לא הצליח להתמיד בהן.

שירות מבחן התרשם, כי הנאשם מגלה מוטיבציה להשתלב במסגרת טיפולית סגורה וארוכת טווח והמליץ לבחון טרם מתן גזר דינו שילובו בקהילה טיפולית "הדרך".

לאור האמור לעיל, הנאשם ערך את כל הבדיקות והראיונות הנדרשים לצורך שילובו בקהילה טיפולית כאשר ביום 1.6.15 הורה מותב זה על שחרורו לחלופה טיפולית "הדרך" והטיעונים לעונש נדחו בהתאם.

דא עקא, בתסקיר מיום 3.9.15 צוין כי ביום 9.6.15 השתלב הנאשם בקהילה טיפולית "הדרך" אך התקשה להשתלב בטיפול הקבוצתי ולאחר כחודשיים ביום 18.8.15 נטש הנאשם את הקהילה הטיפולית על דעת עצמו. עוד מפורט בתסקיר זה כי במהלך שהותו במסגרת הנאשם, היה בשלבים הראשוניים של הודאה בהתמכרות והבנה של השלכותיה על חייו. כמו כן, להתרשמותם לנאשם חשדנות גדולה כלפי הזולת, קשיים בין אישיים ביצירת קשר, צמצום רגשי ויכולת אינטרוספקטיבית נמוכה. עוד מצוין בתסקיר זה כי במהלך שהותו הנאשם פנה פעמיים לנשים המטופלות במקום ובניגוד לכללי המסגרת שלח להן מכתב בו הוא מציע את חסותו עליהן. הנאשם עזב את הקהילה על דעת עצמו כאשר לדבריו המקום אינו מתאים לו.

חרף האמור לעיל, במסגרת הדיון שנערך ביום 7.9.15, אפשר בית המשפט קבלתו של תסקיר משלים שיתן דעתו לאפשרות קליטתו מחדש של הנאשם בקהילה הטיפולית. תסקיר שכזה הוגש לבית המשפט וממנו עולה כי הנאשם אינו מעוניין לבחון פעם נוספת אופציה טיפולית וברצונו לסיים את ההליכים המשפטיים. נוכח האמור המליץ שירות המבחן על ענישה מרתיעה ומשמעותית, כן המליץ שירות המבחן לשקול שילובו בתכנית מתאימה במסגרת מאסרו.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה הכתובים לעונש הפנתה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם וציינה את הפגיעה בערכים המוגנים של הזכות לביטחון חייו, בטחונו וקניינו של אדם. זו הדגישה את מידת הפגיעה בערכים אלו ואת התנהגותו הבריונית של הנאשם, בשים לב למהות הנשק הקר בדמות בקבוק זכוכית, אשר גרם לחבלה בראשה של המתלוננת. תוצאות חבלה זו מצאו ביטוי בכתמי הדם הרבים כפי שאלו מתועדים בצילומים שהוגשו לעיונו של בית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש. זו הפנתה לחומרה בה מתייחס בית המשפט לתופעת האלימות ולאינטרס הציבורי בנקיטת ענישה מרתיעה על מנת להתמודד בתופעה זו.

ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 10 ל- 42 חודשי מאסר בפועל. נוכח עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות, ניסיונות השיקום שכשלו, ועונשי מאסר ממושכים אותם ריצה לרבות עונש המאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו עתרה לעונש מאסר ברף העליון של המתחם לו עתרה. בנוסף עתרה להפעלתו של המאסר המותנה במצטבר, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

מנגד, הפנה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות הקשות כפי שעולה מוצאות ביטוי בתסקיר. זה הפנה לכך שהנאשם הודה במעשים המיוחסים לו, לקח אחריות מלאה וכי הוא מודע לפגיעה החמורה שפגע במתלוננת. הנאשם גם מודע לכך שמקור הבעיה שלו הוא השימוש לרעה באלכוהול ועל כן הביע את רצונו בפני שירות המבחן להשתלב בהליך טיפולי קשה ואינטנסיבי. גם אם בסופם של דברים זה לא צלח בהשלמתו של ההליך הטיפולי אין לזקוף זאת לחובתו שכן מדובר בהליך קשה בפרט בשים לב לגילו של הנאשם שאינו צעיר. הלה אבחן את הפסיקה שצרפה המאשימה וטען כי מדובר במקרים שונים ובעבירות בדרגות חומרה שונות המתייחסות לתקיפה בסכין ואלו במקרה דנן עסקין במכה יבשה באמצעות בקבוק ובפגיעה שאינה כה חמורה במתלוננת. זה עתר שלא להחמיר עם הנאשם יתר על המידה.

דין והכרעה

כאשר אין מדובר בעבירה יחידה על בית המשפט לקבוע בשלב הראשוני האם מדובר באירוע אחד אשר בגינו יקבע מתחם ענישה אחד או בכמה אירועים נפרדים. (ראו בעניין זה ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** פסקה 22 לפסק דינו של כב' השופט סולברג).

בית המשפט העליון נדרש לאחרונה באריכות לסוגיה זו במסגרת ע"פ 4910/13 אחמד ג'אבר נ' **מדינת ישראל**. בסופו של פסק דין זה, מתקבלת בדעת רוב עמדת כב' השופטת ברק ארז יחד עם דעתו של כב' השופט פוגלמן לפיה, בבואו של בית משפט לקבוע אם מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד, אם לאו, יש להחיל את מבחן "ניסיון החיים" ומבחן "הקשר הדוק":

"ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת..".

ישום מבחן זה בעניינו הביאני לקבוע מתחם למכלול מעשיו של הנאשם וזאת בין היתר בשים לב לסמיכות הזמנים ובשים לב למפורט בסעיפים 7 עד 14 לעובדות כתב האישום המתוקן מהווים את המשך ישיר של השתלשלות האירועים המפורטים בסעיפים 1 עד 6 לכתב האישום.

בעבירת הפציעה פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על כבודה שלומה ובטחונה של המתלוננת. בתי המשפט התריעו לא אחת ביחס לעבירות אלימות כי יש למגר את תופעת הבריונות על ידי ענישה הולמת. על שיקולי ההרתעה שעל בית המשפט לשקול בעבירות אלו אפנה לע"פ 4330/12 **דעאס נ' מדינת ישראל** :

"בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו "לפתור סכסוכים" בכוח הזרוע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטותו של נגע האלימות בארצנו ומההיקף הרב של עבירות מסוג זה המגיעות לפתחם של בתי המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שייעשה על ידי פניה לרשויות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים."

וראו בעניין זה גם ע"פ 8314/03 רג'אח נ' **מדינת ישראל** (7.6.05) ; ע"פ 3277/10 אגבריה נ' **מדינת ישראל** (2.2.2011) ; 18534-05-11 **מדינת ישראל נ' רונן וקנין** (27.11.11).

הן בעבירות התקיפה וניסיון התקיפה כלפי השוטרים והן בעבירת הפרעה לשוטר פגע הנאשם בערכים של שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק מעבר לפגיעה בביטחונם ובשלמות גופם של השוטרים. לא אחת קראו בתי המשפט לנקוט בגישה מחמירה כלפי אלו הפוגעים בממלאים את תפקידם על פי דין. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 8815/12 **מחמוד נ' מדינת ישראל** (15/01/13):

"יכולתם של גורמי אכיפת החוק לפעול ללא הפרעה, ובוודאי שללא התנגדות אלימה, היא אבן יסוד של הסדר

החברתי"

בע"פ (מחוזי חי') 207/08 מדינת ישראל נ' בביזיב (20.11.2008):

"ביהמ"ש לא יתייחס בסלחנות למי שפוגע או מאיים בפגיעה בשוטרים וממלאי תפקידים על פי דין. אם ביהמ"ש יעבור לסדר היום על סוג זה של עבירות, כי אז החברה שבה אנו חיים תהפוך לתוהו ובוהו שאיש הישר בעיניו יעשה. הציבור צריך לדעת כי מי שממלא את תפקידו על פי דין, הוא שליח של רשויות השלטון, ובמקרה זה הוא שליח של הרשות המופקדת על אכיפת שלטון החוק, ואיום עליו הוא איום על מוסדות המדינה. מי שכך עושה, יענש בחומרה, לרבות על דרך של מאסר לריצוי בפועל, כפי שאנו מתכוונים להשית כאן על המשיב".

בעבירת האיומים פגע הנאשם בערכים החברתיים של שלווה נפשה, בטחונה וחירות פעולתה של המתלוננת. לפירוט מורחב על הערכים שעומדים בבסיס עבירת האיומים אפנה לדבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל (6.9.89).

ביחס לעבירות כלפי השוטרים מנעד הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל 18 חודשי מאסר ואף יותר בהתאם לנסיבות העושה ונסיבות המעשה. בית המשפט שת ליבו להקשר שבו בוצעו העבירות כלפי השוטרים האם האלימות בוצעה תוך כדי מעצר, מידת האלימות שהופעלה והאם התקיפה הייתה באמצעות חפצים וכן הנזק שנגרם לשוטרים. ביחס לכך ראה ביחס לכך ר' רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10); רע"פ 4592/14 רוטמן נ' מדינת ישראל (25.8.14); רע"פ 4070/14 פלונית נ' מדינת ישראל (17.6.14); רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל (14.6.07); רע"פ 2065/14 אבו מדיגם נ' מדינת ישראל (9.6.14); ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל (23.4.09); רע"פ 2222/13 חיחאשוילי נ' מדינת ישראל (2.5.13); רע"פ 5979/06 בוהדנה נ' מדינת ישראל (25.7.06); רע"פ 8172/10 גיאזאי נ' מדינת ישראל (18.11.10).

יושם אל לב כי בעבירות שהינן תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות קבע המחוקק עונשי מינימום שלא יפחתו משלושה חודשים ובכך ביקש ללמד על חומרה שיש לראות עבירות אלימות המופנות כלפי שוטרים המבצעים את תפקידם.

ביחס לעבירות הפציעה כשעברין מזוין ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש מנעד הענישה נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל ואף יותר כאשר המותקף הוא קשיש. ראה בין היתר, במסגרת רע"פ 6790/12 גולד נ' מדינת ישראל (20.9.12), במסגרת עפ"ג 28534-10-12 סרוסי נ' מדינת ישראל (20.2.13), במסגרת עפ"ג 45636-06-13 מדינת ישראל נ' טל, ת"פ 26805-09-12 מדינת ישראל נ' בטחיש (28.4.15) - ת"פ (ב"ש) 48500-08-10 מדינת ישראל נ' גירשברג (5.7.11).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, בשים לב למעשים שזה ביצע הנאשם, אופיים, טיבם ותוצאותיהם הינה

משמעותית. כתב האישום מגולל מסכת של אירועים אלימים הן כלפי המתלוננת והן כלפי השוטרים. הנאשם הגיע אל ביתה של המתלוננת, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, ונוהג במקום "מנהג בעלים" שעה שסירב לצאת מביתה אף שדרשה זאת ממנו.

האירוע בכללותו והתוצאה הסופית בה מותקפת המתלוננת באופן ברוטלי נעשה ללא סיבה של ממש וכפי שעולה, מקורו במאפייניו האלימים של הנאשם והתרת הרסנים הנעוצה בשתיית אלכוהול. סתמיות זו נלמדת מדרישתו של הנאשם למתלוננת כי זו תפצה אותו ב-20 ₪ נוכח כך שלדבריו היא זו שאשמה בנפילתו של בקבוק הבירה אותו אחז אל הרצפה.

המתלוננת טוענת כי אין ברשותה כסף ובשלב זה הנאשם ממשש את איומיו תוך שהוא חובט בראשה באמצעות בקבוק הוודקה. כתוצאה מהכאה המתלוננת זו דיממה מראשה ונזקקה לטיפול רפואי. הגם שלא הוגשו תעודות רפואיות, ניתן ללמוד מהצילומים שהוגשו לבית המשפט כי זו דיממה באופן משמעותי בשים לב לכתמי הדם הפזורים הן בדירתה, הן לאורך המדרגות וכך גם בכניסה לבניין המגורים.

גם אם בסופם של דברים, לא נגרמו למתלוננת חבלות קשות, הרי שהטחת בקבוק בראשו של אדם יכולה מבחינת פוטנציאל הנזק להביא לתוצאות קשות היה ואחד משברי הבקבוק (לאחר שנופץ על ראשה של המתלוננת) יגרום לחתך כזה או אחר. המעשים מבוצעים בביתה של המתלוננת בד' אמות דירתה, כאשר הנאשם הוא זה שמגיע אליה ומסרב לעזוב את המקום. במצב דברים שכזה יש לדבר על פגיעה בתחושת הביטחון האישי אף מעבר לפגיעה הפיזית הקונקרטית.

זאת ועוד המתלוננת אשר הינה כבת 67, משתייכת לאוכלוסיית הקשישים. אוכלוסייה זו באופן טבעי חלשה ופגיעה אף יותר מאשר על דרך הכלל, על רקע הקושי של הקורבנות להגן על עצמם ופערי הכוחות הבולטים בין התוקף למותקף. לא בכדי המחוקק מצא לנכון ליחד נורמה מיוחדת, מחמירה יותר במקרים בכגון דא. לא בכדי מצא לקבוע כי אך טעמים מיוחדים יצדיקו הטלת עונש שלא יכלול רכיב של מאסר בפועל. הדברים בענייננו מקבלים משנה תוקף, נוכח ההתרשמות כי הנאשם אינו קטן מימדים.

האירוע כאמור אינו מסתיים אך באלימות כלפי המתלוננת. הנאשם שב וממשיך בהתנהגות אלימה גם כלפי השוטרים. האלימות תחילה עם במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה ונמשכה בתחנה עצמה. התנהגות זו מלווה בגידופים, התנגדות למעצר, תקיפת שוטר אחד על ידי חבטה באמצעות מרפק ואילו תקיפתו של השוטר האחר, על ידי בעיטה בידיו ובגופו. הנאשם משליך כיסא לעבר אחד השוטרים. המדובר באלימות של ממש החורגת מהשתוללות או הפרעה מינורית. על חוסר התובנה של הנאשם בדבר מצבו ניתן ללמוד גם בשים לב לדרישתו בתחנת המשטרה כי יוחזרו לו שתי שקיות של חומר מסכן אשר נתפסו על גופו מסוג "נייס גאי" וכן הנזק שגרם לרכוש המשטרתי בדמות שבירתם של שני כיסאות. רק לאחר שהצטרפו מספר שוטרים ורק לאחר שנעשה שימוש בגז פלפל, ניתן היה להשתלט על הנאשם.

הנאשם אינו צעיר בגיל, יחד עם זאת הדברים שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בנוגע להשפעתו של אלכוהול ביחס

לא לכוהול כמחולל אלימות אצל צעירים, יפים גם לענייננו: "...הסיפור שלפנינו, נמנה על סוג המקרים הפוקדים את שערי בית המשפט באופן תדיר יחסית, בהם בני נוער מקיימים מסיבות ואירועים חברתיים שונים, שותים לשוכרה ומבצעים עבירות אלימות או מין שונות. לאחר מעשה, ובהגיעם לפיקחות, תולים הם את האשם במשקה, כאילו הכוס או הבקבוק הם אלה שהצמיחו ידיים ורגליים, פיתחו בינה ודעת והחליטו לבצע עבירות". (ר' ע"פ 5931/13 פלוני נ' מדינת ישראל).

מנגד אין לומר כי מדובר באירוע מתוכנן. בדומה, אין מדובר במי שהצטייד מבעוד מועד בכלי משחית, הבקבוקים אותם אחז נועדו על מנת שזה ישתה את תכולתם ולא על מנת לתקוף באמצעותם. כך גם בצדק נטען כי יש לאבחן לקולא, ולו במעט, בין מי שעושה שימוש בבקבוק שלם לצורך תקיפה לבין מי ששובר את הבקבוק ורק לאחר מכן עושה שימוש בשבר הבקבוק, אשר כמוהו כסכין לכל דבר ועניין, לצורך התקיפה. עוד יצוין כי המתלוננת אמנם נכנסת להגדרה של "זקן" אולם חצתה זה מכבר את הרף התחתון של גיל 65. בכך יש לבצע אבחנה לקולא ממי שגילו מתקדם עד מאוד.

נוכח האמור לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם מן הראוי שינוע בין 12 - 40 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, ולקולא יש לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר כמו גם לנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. יש בהודאה זו כדי לחסוך את העדת המתלוננת על כל המשתמע מכך. הנאשם נעדר מעטפת משפחתית תומכת ומכאן מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל.

מנגד ולחומרא, בית משפט נותן דעתו לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 6 הרשעות קודמות, במגוון עבירות בדגש על עבירות אלימות ותקיפת שוטרים, אך לא רק. הנאשם ריצה מספר פעמים תקופות מאסר ממושכות, אשר לא היה בהן כדי להרתיעו מלחטוא פעם אחר פעם בפלילים.

ביתר פירוט, **בשנת 2001** הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר, היזק לרכוש במזיד, התנהגות פרועה והפרעה לשוטר. **בשנת 2004** נגזרו על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של תקיפת שוטר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, מעשה מגונה ואיומים. **בשנת 2004** נגזרו על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של תקיפה שוטר, איומים, הסגת גבול וקבלת דבר במרמה. בשנת 2006 הורשע הנאשם בגין עבירה של תקיפה סתם. **בשנת 2008** נגזרו על הנאשם 28 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד, ואילו בשנת **2012** נגזרו על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל גם כן בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

אשר לשיקולי שיקום, הרי שפשיטא של דברים שהנאשם לא עבר בסופו של דבר הליך שיקומי מוצלח וזאת הגם שבית המשפט אפשר לו להיקלט במסגרת טיפולית ואף לבחון אפשרות שילובו פעם נוספת לאחר שעזב המקום. דרכו של הנאשם במסגרת הטיפולית לא היתה ארוכה במיוחד ולא מוצלחת, באופן שאותה כברת דרך שבכל זאת עבר, יכול ותביא להקלה בעונשו.

ב"כ המאשימה סבור כי כישלוננו של הנאשם בהליך טיפולי אמור לפעול לחובתו. ביחס לכך, סבורני הגם שהנאשם כשל בהליך הטיפולי אין בכך כדי להביא להחמרה בענשו. הנאשם הביע רצון מילולי, פעל באופן ממשי לעבור את אותו הליך טיפולי אולם בסופם של דברים לא צלח. אין בנתונים אלו כדי להביא את בית המשפט להחמיר עמו אל מול נאשמים אשר מלכתחילה לא ניסו ולא נכשלו.

מנגד, בהעדר הליך טיפולי הרי שיש לתת משקל נוסף לשיקולי מניעה והרתעה בפרט כאשר בעיית ההתמכרות אשר עומדת בבסיס רבות מהסתבכויותיו, לצד מאפייני אישיותו האלימים, נותרו ללא מענה. בהקשר לכך שירות המבחן כאמור מציין שבמצבים שהנאשם חש עלבון ופגיעה תוך שימוש באלימות מילולית ופיזית המקצינה למצבים בהם נמצא תחת השפעת אלכוהול.

הפעלת מאסר מותנה:

דרך הכלל היא הפעלתם של המאסרים המותנים במצטבר לכל עונש אחר וזאת גם בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין, יחד עם זאת כלל זה נובע מתוך כך שהמאסר המותנה הוא למעשה עונש בגין העבירה הקודמת שרק ביצועו הותנה בביצוע עבירה נוספת (רע"פ 2798/06). יחד עם זאת על רקע מאפייני האישיים של הנאשם ניסיונו להשתלב בהליך טיפולי (אף שלא צלח) והודאתו מצאתי ולו לפנים משורת הדין לחפוף חלק מהמאסר המותנה לעונש המאסר אותו אשית על הנאשם בגין תיק זה.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 05.11.14 ועד ליום 9.6.15 וכן מיום 18.08.15 ועד היום.
- ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 12 חודשים שנגזרו על הנאשם מת.פ. 57164-01-12 כך ש 6 חודשים יהיו במצטבר לעונש המאסר עליו הוריתי בסעיף א' לעיל, ו - 6 חודשים בחופף. סך הכל יהיה על הנאשם לרצות 26 חודשים בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון או עבירות איומים.
- ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
- ה. 3000 ₪ פיצוי למתלוננת (עד תביעה). הפיצוי ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 01.01.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ו,
12/10/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ו, 12/10/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט